

10 ÉVE HUNYT EL BÁRDI SÁNDOR

Az univerzális énekművész, művésztanár 2009. május 8-án, két hónappal 66. születésnapja előtt hagyta itt az árnyékvilágot, tanítás közben tört rá egy alattomos agyvérzés, mely még aznap végzett vele. 1965-től kezdve tanított, hat évig hegedűt és szolfézst a csongrádi ének-zenei általános iskolában, majd 28 éven keresztül a Szegedi Tanárképző Főiskola Ének-zene tanszékén magánéneket és több más tárgyat, a tanszéknek 11 évig vezetője is volt, végül csaknem tíz évig a Szegedi Tudományegyetem Zeneművészeti Karán. 1977-ben vette át operaénekesi diplomáját (mesterei Sinkó György és Sziklay Erika voltak), ugyanebben az évben második helyezést ért el a Magyar Rádió Énekversenyén, s szerződött a Szegedi Nemzeti Színházhoz, ahol — és a Szegedi Szabadtéri Játékokon — 35 szerepben nyújtott zenei és színészi szempontból egyaránt kiváló alakítást. Első jelentős szerepe Ferrando volt a *Così fan tutte*-ben, de nagyszerű Vencel volt Az eladott menyasszonyban, V. László a Hunyadi Lászlóban, Ottó a Bánk bán-ban, Belmonte és Pedrillo a Szöktetés-ben, Almaviva A sevillai borbély-ban, Ernesto a Don Pasquale-ban, Imrus Szőnyi Erzsébet Adáshiba c. operájában; két szereppel is hozzájárult Vántus István Aranykoporsó c. operája sikeréhez, s egészen adekvát Schubert volt a Három a kislány-ban. Ez utóbbi alakítása sikerének alapja egészen kivételes dalénekesi művészete volt, de számos oratórium szólistájaként is remekelt. Egyedülálló, zseniális főműve a Szegedi Kisopera volt, melynek előadásai közel három évtizeden keresztül adtak rendkívüli élményt a szegediek és az ország számos területén élők számára, a Szegedi Városháza udvarán nyaranta működő Muzsikáló Udvartól az egészen apró községekig.

Az évforduló többféle módon adott lehetőséget az emlékezésre. A Szeged c. folyóirat két részes tanulmányt közölt Róla és a Kisoperáról, október elsején, A Zene Világnapján a Somogyi-könyvtár rendezett zenés kerekasztalbeszélgetést emlékére, melyen közreműködött Vajda Júlia Liszt-díjas énekesnő, Dombiné Kemény Erzsébet zongoraművész, főiskolai tanár, Andrejcsik István és Taletovics Milán operaénekes és Toronykőy Attila rendező, a beszélgetést a jelen sorok írója vezette. Egy hét múlva az SZTE Juhász Gyula Pedagógusképző Kara Művészeti Intézete Ének-zene Tanszéke nemzetközi konferenciáján hangzott el Róla előadás, mely után Dr. Kozma József, Szeged Megyei Jogú Város Közgyűlése Kulturális, Oktatási, Idegenforgalmi és Ifjúsági Bizottsága elnöke avatta fel Bárdi Sándor emléktábláját a művész egykori lakóházánál (Szeged, Szentháromság u. 8.), mely emléktábla Szeged Megyei Jogú Város Önkormányzata, a Szegedi Operabarátok Egyesülete, múlva az SZTE Juhász Gyula Pedagógusképző Kara Művészeti Intézete Ének-zene Tanszéke, a Szegedi Nemzeti Színház, a Vántus István Társaság Közhasznú Egyesület és több magánszemély – Vajda Júlia, Dr. Gyémánt Iván és Dr. Gyémánt Csilla és Altörjay Tamás – összefogása alapján jöhetett létre. S várhatóan folytatódik majd az emlékezés: Bárdi jelentős életművéről könyvet szeretnének megjelentetni művésztársai, barátai és tanítványai.

Kiss Ernő

Megjelent a Parlando (www.parlando.hu) 2019 októberi számában.